

Landskap: Småland Upptecknat av: Fabian Karlsson
 Härad: Munga Adress: Boaryd, Väckelsång
 Socken: Väckelsång Berättat av:
 Uppteckningsår: 1942 Född år 1894 i Boaryd

Loar Lill²

Atlas över Svensk Folkkultur.
 Etnologiska avdelningen.

Prägelista, sektion III, Nr. 11 och 12.

Skärar.

s. 1

Etn III:11

Liar

" 4.

Etn III:12

Frågelista, sektion III, Nr 11.

Skårar.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV/ 1
Tekn III : 11

1. A. Boaryds by.
B. Samtliga gårdar och småställen
i byn.
2. Torpare och bönder på åttingar
och fjärdingar.
3. Skårar har använts vid skörden,
kornet skars alltid med hand-
skåra. På småställen användes
skåra även för andra sädes-
slag.
Det fanns två typer skårar.
De liknade frågelistas fig. 36
a och d. (Ritningar har förut
sändt till Lunds Universitets Folk-

minnesarkiv.) Den yngre typen a. hade bladet en bågböjd form, och det var fäst vid skaftet med en långa, som gick igenom skaftet och var nitad i ändan. Skaftet var rakt och väl rundat efter handen och med en klack eller upphöjning vid ändan.

Den äldre typen d. had blad med rakare form, endast svagt böjd. Bladet var fäst vid skaftet med en nitnagel och en sporre, d. v. s. en liten böjd långa, som gick in på tvären av skaftet. Skaftet var väl snidat med stöd för handloven och hade något böjd form.

Handskårorna voro redskap
för kvinnorna, dessa fingo
skåra kornet.

4. Några andra typer skåror än
de beskrivna äro icke kända.

5. A. — — — —

B. Perioden 1850-1900.

C. Skåror äro tydligen vanliga
redskap.

D. Man vet säkert att sådana
skåror har använts före år 1850.

Efter 1900 har skåror endast
använts vid avskäring av
potatisstjälkar.

6. Uppdecknarens föräldrar och många
andra har berättat om skårens an-
vändning. Uppdecknaren äger
de beskrivna skåror.

Fråge lista, sektion III, Nr. 12.

Lian.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.

Ltu III:12

1 A. Boaryds by.

B. Samtliga byns gårdar.

2. Bönder på ättingar och fjärdingar.

3. Samma län har använts till att slå hö och tuga av säd.

Vid sädesavtagning sattes en "mejubäje" vid lieskafet.

Den bäjen skulle samla säden i skåren. Lians utövande överensstämmer med frågelistan 57 d.

Lieskafet kallades "srve", och det hade två handtag kallade "knagg", båda böjda och lika ställda. Lieskafets längd skulle

skulle passera rafter slätterparkens
längd. När det ställdes mot marken
skulle det nå till armbålen och
man skulle med armen över
län kunna gripa tag i översta
knaggen. Liens eller bladets del
närmast skaftet kallades "lasiä"
(lär) och en liten böjd länge, som
kallades sporre gick in i skaftet.
Lien var fäst vid skaftet med en
omvärd "lantt" (lätt) av en kläven vidfr.

4. Endast denna lietyg har förekommit.

5. B. Avser perioden 1850 - 1900.

6-D. Samma li. använd före 1850 och
efter 1900.

6. Den beskrivna lien finns i varje
gård. Ritning förut sänd till
Lunds Universitets Folkminnesarkiv.